

men deres Bistand under Paaskud af, at Reformen ikke var demokratisk nok, skønt de tidligere havde stemt for Skattelove, der vare mere udemokratiske end dem, der bleve vedtagne. Socialisterne tro paa Menneskehedens Forbedring. Det gør jeg ogsaa, og jeg anser det derfor ikke for udelukket, at i dette Tilfælde kunde det maaske gaa saaledes til, at Socialisterne indtil det sidste vedbleve at støtte Regeringen ved Gennemførelsen af dette Forslag. Men jeg kan for det første ikke rigtig tro, at den Støtte, vi kunne vente fra den Side i dette Anliggende, kommer fra Hjertet, og jeg spørger mig selv, om en Understøttelse, der ikke kommer fra Hjertet, virkelig er noget værd.

En af de ærede socialistiske Talere — jeg tror, det var det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) — henviste til Forholdene i Tyskland og opstillede dem som et advarende Eksempel. Forholdet i Tyskland er, som de fleste Medlemmer her vide, saaledes, at ved sidste Rigsdagsvalg erobrede Socialisterne et meget betydeligt Antal Kredse, og jeg skulde fejle meget, om ikke Socialisterne i Øjeblikket indtage $\frac{1}{3}$ af Pladserne i den tyske Rigsdag. Den ærede Taler, jeg hentydede til, opstillede dette som et afskrækkende Eksempel for os, og jeg giver ham Ret, jeg vilde betragte det som en stor Ulykke for vort Fædreland, om $\frac{1}{3}$ af Pladserne i denne Sal skulde blive besatte af Socialister. Idet jeg udtrykkelig bemærker, at jeg ikke taler om Tyskland, fordi jeg ikke anser mig for kompetent til og ikke vil fordriste mig til at dømme om tyske Forhold, og idet jeg bemærker, at jeg intet ved om, hvorledes dette Resultat er fremkommet i Tyskland, eller hvorledes man der skulde faa et bedre Resultat, skal jeg bemærke, at efter min Overbevisning vil en sikker Vej til at naa til det af de Herrer Socialister, som naturligt er, ønskede, men af mig som uheldigt betegnede Resultat, nemlig en betydelig Forøgelse af deres Folketingsmandaters Tal, bevirkes, naar man stiller sig afværgende til den almindelige Valgrets Udvidelse. Jeg vil ikke spille med Ord, og det er at spille med Ord, naar man taler om konservativ og reaktionær, det kommer an paa, hvilket Synspunkt man ser Sagen fra; men naar jeg i Korthed bruger Ordet konservativ, idet jeg er forvisset om, at de Herrer vide, hvad jeg mener dermed, siger jeg, at en af de bedste konservative Forholdsregler, der kan foretages i dette Land, er at fastholde for enhver Pris den alminde-

lige Valgret og dens Udvidelse i saa højt Omfang og saa snart, det kan ske. Jeg skal, da jeg nu har Anledning til det, endnu rette en Bemærkning til det socialistiske Parti. De Herrer ere ikke i Øjeblikket saa overordentlig talrige i dette Ting, og den Bistand, de Herrer kunne give ved deres Stemmer, er for intet at regne, den kan Regeringen undvære, men den Bistand, de Herrer kunde give og maatte give, hvis det var alvorligt ment at støtte Regeringen i Gennemførelsen af Forslaget om almindelig Valgret, skulde navnlig bestaa i, at man ikke ved stadig ondsindet og ubillig Kritik af Regeringen tidlig og sildig nedbryder den Styrke, som er nødvendig, for at Regeringen kan gennemføre et Lovforslag af saa stor Rækkevidde og navnlig med saa mange Modstandere som det, jeg har talt om.

Fra det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) hørte jeg ikke videre gunstige Ytringer om den almindelige Valgret. Det ærede Medlem berettede, hvorledes der i hans Valgkreds skulde være Vælgere, han kaldte dem ansete Vælgere, af Venstre, som ikke have villet stemme paa den opstillede Venstrekandidat af Hensyn til de slette Planer, Regeringen havde for med Hensyn til den kommunale Valgrets Udvidelse. Disse Vælgere havde endog henvendt sig til ham og meddelt ham det. Jeg kunde ikke undgaa at komme til at tænke paa, at der i længst forsvundne Dage jævnlige, naar et eller andet af større Rækkevidde var for, i Højres Aviser dukkede en Venstregaardmand op, nu havde han omvendt sig, nu forlod han Venstre. Jeg tror, at denne Historie om Gaardmanden er et Fantasifoster, og han viste sig heller aldrig paa Valgtribunen, lige saa lidt som de Herrer, det ærede Medlem nævnte, hvad der havde været rimeligt nok. Det havde vel ogsaa været rimeligere, om de havde underrettet ikke Modkandidaten, men Kandidaten af deres eget Parti om deres Tanker. Imidlertid beder jeg det ærede Medlem være forvisset om, at jeg ikke ved at sammenstille hans Ytringer hermed paa nogen Maade drager hans Ord i Tvivl. Jeg er overtydet om, at det er saaledes, og der staar blot tilbage for mig at forundre mig over, at der er ansete Venstremænd, som stille sig i den Grad uvillige til den almindelige Valgret. Naar man taler om den almindelige Valgret, bør man ikke tale om den som ufejlsbarlig, det er en given Ting, at den ved ethvert Valg her, og jeg kan vel ogsaa sige i andre Lande, be-